

UCZCZENIE CAŁUNU

W Turynie, w kaplicy przylegającej do Katedry, przechowywana jest wyjątkowa relikwia, w której tradycja upatruje wspomniany w Ewangelii Całun. Znajduje się tam od 1578 roku (za wyjątkiem krótkiego pobytu w Vercelli), kiedy do księżę sabaudzki, Emanuel Filibert postarał się o przeniesienie go z Chambéry. Badania naukowe, także te ostatnie, nie wydają się obalać tradycyjnego przekonania: studia i pomiary fotograficzne odsłoniły ślad postaci człowieka ze znakami ukrzyżowania. Kult Całunu i nabożeństwo do niego, jak w przypadku wszystkich innych relikwii czy wyobrażeń Męki, odnoszą się do Boskiej Osoby Zbawiciela. Wzywają nas do rozważania Męki Chrystusa, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego dla naszego zbawienia, czego znakomite przykłady pozostawili nam: św. Karol Boromeusz, św. Franciszek Salezy i bł. Sebastian Valfré. „Niechaj w nas wszystkich, wierzących i niewierzących, zgromadzonych wokół tak cennej i świętej Relikwii, wzrasta tajemnicze zauroczenie Panem, a w naszych sercach niech rozbrzmiewa ewangeliczna przestroga Jego głosu, który zachęca nas do poszukiwania Go tam, gdzie pozostaje jeszcze zakryty, a pozwala się odkrywać, kochać i odbierać postugę w ludzkiej postaci” (Paweł VI, 23 listopada 1973).

ANTYFONA NA WEJŚCIE

por. 1 Kor 1,23-24

Głosimy Chrystusa ukrzyżowanego,
który jest zgorszeniem dla człowieka
i Bożą mądrością. Alleluja.

KOLEKTA

Wiekuisty Ojcze, Ty uwielbiłeś swojego Syna, Jezusa Chrystusa w Jego męce,
a w zmartwychwstaniu ustanowiłeś Go Panem wszechświata;
daj nam, oddającym cześć Jego obrazowi
pozostawionemu na świętym Całunie,
radość kontemplowania Jego chwalebного Oblicza.
Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna,
który z Tobą żyje i króluje
w jedności Ducha Świętego,
Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI

Panie, nasz Boże,
wejrzyj łaskawie na dary, które Tobie składamy
i spraw, abyśmy życiem świadczyli
o śmierci i zmartwychwstaniu Twojego Syna,
które teraz sprawujemy w świętych tajemnicach.
Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA

Tajemnicza moc krzyża

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, * słuszne i zbawienne, * abyśmy zawsze składali dziękczynienie * Tobie, miłosierny Ojczy, wszechmogący Boże, * Królu wiecznej chwały. Przez Mękę Twojego Syna dałeś zbawienie całemu światu, * który może odtąd wychwalać Twoją wielkość. * Na Krzyżu dokonał się sąd nad światem * i zajaśniała potęga Chrystusa Ukrzyżowanego.

Dlatego z Aniołami i wszystkimi Świętymi * wysławiamy Ciebie, z radością wołając:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. * Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. * Hosanna na wysokości. * Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. * Hosanna na wysokości.

ANTYFONA NA KOMUNIE

Ps 26,8b-9a

Szukam, o Panie, Twojego oblicza:
swego oblicza nie zakrywaj przede mną.

PO KOMUNII

Panie, nasz Boże,
w chlebie eucharystycznym rozpoznaliśmy Tego,
który za nas złożył swoje życie w ofierze;
oczekując nadejścia nowej i doskonałej ludzkości
w chwalebnym ciele Chrystusa, Twojego Syna,
daj nam kochać Go i służyć Mu w cierpiących braciach.
Przez Chrystusa, Pana naszego.

CZYTANIE Z KSIĘGI PROROKA IZAJASZA

52,13 – 53,5

On wziął na siebie nasze cierpienia

Oto się powiedzie mojemu Słudze,

wybije się, wywyższy bardzo wyrośnie.
Jak wielu osłupiało na Jego widok
- tak nieludzko został oszpecony Jego wygląd
i postać Jego była niepodobna do ludzi -
tak mnogie narody się zdumieją,
królowie zamkną przed Nim usta,
bo ujrzą coś, czego im nigdy nie opowiadano,
i pojmą coś niesłychanego.
Któż uwierzy temu, cośmy usłyszeli?
Komu się ramię Pańskie objawiło?
On wyrósł przed nami jak młode drzewo
i jakby korzeń z wyschniętej ziemi.
Nie miał on wdzięku ani też blasku,
aby chciano na Niego popatrzeć,
ani wyglądu, by się nam podobał.
Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi,
Mąż boleści, oswojony z cierpieniem,
jak ktoś, przed kim się twarze zakrywa,
wzgardzony tak, iż mieliśmy go za nic.
Lecz on się obarczył naszym cierpieniem,
on dźwigał nasze boleści,
a my uznaliśmy go za skazańca,
chłostanego przez Boga i zdeptanego.
Lecz on był przebity za nasze grzechy,
zdruzgotany za nasze winy.
Spadła nań chłosta zbawienna dla nas,
a w Jego ranach jest nasze uzdrowienie.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 30

R. Ukaz nam, Panie, blask swego oblicza.

Panie, do Ciebie się uciekam,
niech nigdy nie doznam zawodu;
wybaw mnie w Twojej sprawiedliwości!
Skłoń ku mnie ucho,
pośpiesz, aby mnie ocalić. R.
W ręce Twoje powierzam ducha mojego:
Ty mnie wybawiłeś, Panie, Boże wierny!
Nienawidzisz tych, którzy czczą marne bóstwa,
ja natomiast pokładam ufność w Panu. R.

Weselę się i cieszę z Twojej łaski,
boś wejrzał na moją nędzę,
i nie oddałeś mnie w ręce nieprzyjaciela,
postawiłeś me stopy na miejscu przestronnym. R.

Ja zaś pokładam ufność w Tobie, Panie,
mówię: "Ty jesteś moim Bogiem".
W Twoim ręku są moje losy.
Niech zajaśnieje Twoje oblicze nad Twym sługą:
wybaw mnie w swej łaskawości! R.

Albo:

CZYTANIE Z APOKALIPSY ŚW. JANA

1,4-8

Będą Go oplakiwać, którzy Go przebili

Bracia, łaska wam i pokój od Tego, Który jest, i Który był i Który przychodzi, i od siedmiu Duchów, które są przed Jego tronem, i od Jezusa Chrystusa, Świadka Wiernego, Pierworodnego wśród umarłych i Władcy królów ziemi. Temu, który nas miłuje i który przez swą krew uwolnił nas od naszych grzechów, i uczynił nas królestwem - kapłanami dla Boga i Ojca swojego, Jemu chwała i moc na wieki wieków! Amen. Oto nadchodzi z obłokami, i ujrzy Go wszelkie oko i wszyscy, którzy Go przebili. I będą Go oplakiwać wszystkie pokolenia ziemi. Tak: Amen. Ja jestem Alfa i Omega, mówi Pan Bóg, Który jest, Który był i Który przychodzi, Wszchemogący.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Flp 2,6-11

R. Chwała bądź, Tobie, Panie Jezus Chryste.

albo:

R. Alleluja, Alleluja, Alleluja.

Jezus Chrystus istniejąc w postaci Bożej,
nie skorzystał ze sposobności,
aby na równi być z Bogiem,
lecz ogołocił samego siebie,
przyjawszy postać sługi,
stając się podobnym do ludzi. R.

A w zewnętrznej postaci uznany za człowieka,
uniżył samego siebie,
stając się posłusznym aż do śmierci -
i to śmierci krzyżowej. R.

Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył
i darował Mu imię ponad wszelkie imię.
Aby na imię Jezusa
zgięło się każde kolano
istot niebieskich i ziemskich i podziemnych.
I aby wszelki język wyznał,
że Jezus Chrystus jest panem ku chwale Boga Ojca. R.

Albo:

CZYTANIE Z APOKALIPSY ŚW. JANA

5,6-14

Ujrzałem Baranka zabitego, żyjącego przed Bogiem

Ja, Jan, ujrzałem między tronem z czterema Istotami żyjącymi a kręgiem Starców stojącego Baranka, jakby zabitego, a miał siedem rogów i siedmioro oczu, którymi jest siedem Duchów Boga wysłanych na całą ziemię. On poszedł i z prawicy Zasiadającego na tronie wziął księgę. A kiedy wziął księgę, cztery Istoty żyjące i dwudziestu czterech Starców upadło przed Barankiem, każdy mając harfę i złote czasze pełne kadzideł, którymi są modlitwy świętych. I taką nową pieśń śpiewają: „Godzien jesteś wziąć księgę i jej pieczęcie otworzyć, bo zostałeś zabity i krwią swoją nabyłeś dla Boga ludzi z każdego pokolenia, języka, ludu i narodu, i uczyniłeś ich Bogu naszemu królestwem i kapłanami, a będą królować na ziemi”. I ujrzałem, i usłyszałem głos wielu aniołów dokoła tronu i Istot żyjących, i Starców, a liczba ich była miriady miriad i tysiące tysięcy, mówiących głosem donośnym: „Baranek zabity jest godzien wziąć potęgę i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo. A wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i na morzu, i wszystko, co w nich przebywa, usłyszałem, jak mówiło: „Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc, na wieki wieków!” A cztery Istoty żyjące mówiły: „Amen”.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Flp 2,6-11

R. Chwała bądź, Tobie, Panie Jezus Chryste.

albo:

R. Alleluja, Alleluja, Alleluja.

Jezus Chrystus istniejąc w postaci Bożej,
nie skorzystał ze sposobności,
aby na równi być z Bogiem,
lecz ogołocił samego siebie,
przyjawszy postać sługi,
stając się podobnym do ludzi.

A w zewnętrznej postaci uznany za człowieka,
uniżył samego siebie,
stając się posłusznym aż do śmierci -
i to śmierci krzyżowej.
Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył
i darował Mu imię ponad wszelkie imię.

Aby na imię Jezusa
zgięło się każde kolano
istot niebieskich i ziemskich i podziemnych.
I aby wszelki język wyznał,
że Jezus Chrystus jest panem ku chwale Boga Ojca.

AKLAMACJA

por. 1 P 1,24

Alleluja, Alleluja.
Twoje rany, o Chryste,
Naszym uzdrowieniem.
Alleluja.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. MARKA

15,42 - 16,8

Jezus został owinięty płótnem i złożony w grobie

Już pod wieczór, ponieważ było Przygotowanie, czyli dzień przed szabatem, przyszedł Józef z Arymatei, szanowany członek Rady, który również wyczekiwał królestwa Bożego. Śmiało udał się do Piłata i poprosił o ciało Jezusa. Piłat zdziwił się, że już skonał. Kazał przywołać setnika i zapytał go, jak dawno umarł. Upewniony przez setnika, wydał ciało Józefowi. Ten kupił płótna, zdjął Jezusa z krzyża, owinął w płótno i złożył w grobie, który wykuty był w skale. Przed wejście do grobu zatoczył kamień. A Maria Magdalena i Maria, matka Józefa, przyglądały się, gdzie Go złożono.

Gdy minął szabat, Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba, i Salome nakupiły wonności, żeby pójść namaścić Jezusa. Wczesnym rankiem w pierwszy dzień tygodnia przyszły do grobu, gdy słońce wzeszło. A mówiły między sobą: „Kto nam odsunie kamień z wejścia do grobu?”. Gdy jednak spojrzały, zauważyły, że kamień został już odsunięty, a był bardzo duży. Weszły więc do grobu i ujrzały młodzieńca, siedzącego po prawej stronie, ubranego w białą szatę; i bardzo się przestraszyły. Lecz on rzekł do nich: „Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli. A idźcie, powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi: Podąża przed wami do Galilei, tam Go ujrzycie, jak wam powiedział”. One wyszły i uciekły sprzed grobu: ogarnęło je bowiem zdumienie i przestach. Nikomu też nic nie powiedziały, bo się bały.

Oto słowo Pańskie.

Albo:

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. JANA

19,38 - 20,9

Ujrzał leżące płótna oraz chustę zwiniętą w jednym miejscu

Potem Józef z Arymatei, który był uczniem Jezusa, lecz krył się z tym z obawy przed Żydami, poprosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Jezusa. A Piłat zezwolił. Poszedł więc i zabrał Jego ciało. Przybył również i Nikodem, ten, który po raz pierwszy przyszedł do Jezusa nocą, i przyniósł około stu funtów mieszaniny mirry i aloesu. Zabrali więc ciało Jezusa i owinęli je w płótna razem z wonnościami, stosownie do żydowskiego sposobu grzebania. A na miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grób, w którym jeszcze nie złożono nikogo. Tam to więc, ze względu na żydowski dzień Przygotowania, złożono Jezusa, bo grób znajdował się w pobliżu.

A pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegnęła więc i przybyła do Szymona Piotra oraz do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: „Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono”. Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli obydwoj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą w jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.

Oto słowo Boże.